Pravidelná rubrika OJKT:

PŘEDSTAVUJEME OBCE NAŠEHO REGIONU

Obec Kacanovy

Obec se nachází 4 km jižně od Turnova v romantické a půvabné krajině Českého ráje. Svoji rozlohou 600,50 ha se řadí k menším obcím, celé její území spadá již od roku 1955 do chráněné krajinné oblasti. Podstatnou část katastrální výměry – cca 431 ha tvoří lesy. Zemědělská půda je zatravněna a využívána k pasení. V minulosti pracovala většina obyvatel v zemědělství a jako lesní dělníci. V současné době většina obyvatel dojíždí za prací do měst. Nejvyšším bodem obce jsou Přední Krba ve výšce 405 m, nejnižší místo je u bývalého kacanovského mlýna ve výšce 265 m nad mořem. Většina turistů a dalších návštěvníků zná Kacanovy především díky Kopicovu statku a přilehlému údolí se skalními reliéfy Vojtěcha Kopice. Významné památky však najdeme i v obci samotné. Funguje zde kemp, koupaliště a také penzion s restaurací. Kacanovy jsou tedy ideálním cílem pro jednodenní výlet a lze zde příjemně strávit třeba i dovolenou nebo letní prázdniny.

Původ názvu obce a vývoj počtu obyvatel

Až do roku 1924 se naše obec jmenovala Vrchy a byla složena z osad Vrchy, Kacanovy a Radeč. Výnosem ministerstva vnitra ze dne 5. 12. 1923 byly tyto osady sloučeny v obec Kacanovy. Změna názvu obce způsobila veliké roztrpčení občanů z Vrchů, neboť původně se obec měla jmenovat Vrcha – Kacanovy.

První zmínka o osadě Vrchy je z roku 1514 (D.Z. 249B23), kde se uvádí „v Chlumu pod Mladostovem“. Rozumí se dnešní Vrcha. Jméno této osady pochází zřejmě od její polohy. Stavení jsou roztroušena po návrší zvaném Chlomek.

O osadě Radeč se historické prameny zmiňují poprvé roku 1543 (D.Z.2B7). Jméno Radeč je odvozeno od názvu Radkův dvůr, Radkova ves.

Nejmladší jsou Kacanovy, které jsou zmiňovány v roce 1615 (D. Z.137K12) , ves Czírkovsko, ves Kacanovy. Název obce Kacanovy pochází pravděpodobně z italských slov Casa Nuova – nový dům, který zde zanechali sem přesídlení italští brusiči skla a podkozákovských polodrahokamů.

První zmínka o počtu obyvatel (duší) je z roku 1723, kdy k farnímu obvodu všeňskému patřilo 48 duší z Kacanov. Obyvatelé z Vrchů přináleželi k farnosti vyskeřské. Nejvyšší počet obyvatel všech tří osad byl docílen roku 1857, žilo zde 446 obyvatel v 55 domech. Od té doby počet obyvatel neustále klesal, počet domů naopak narůstal. Při sčítání obyvatel roku 1921 žilo v obci 383 osob v 77 domech. K rapidnímu poklesu došlo i po druhé světové válce, především kvůli vystěhování 36 obyvatel do pohraničí. Snahou vedení obce bylo tento nepříznivý

trend zastavit, to se podařilo až v roce 2001, kdy v obci žilo 159 obyvatel v 97 domech. A to díky zlepšení podmínek pro život, například rozšíření vodovodu do podstatné části obce, vypracování urbanistické studie a územního plánu. V současnosti žije v obci 208 obyvatel ve 101 domech.

V roce 1969 byla samota Zahůra přičleněna k obci Vyskeř, ubylo 7 obyvatel, 4 domy a 31 ha z výměry obce. O dva roky později došlo k připojení části osady Podpohoří z obce Olešnice, výměra katastru se zvýšila o 7 ha, přibylo 14 obyvatel a 4 domy.

Kacanovy v dobách prehistorických

Díky archeologickým pramenům můžeme doložit první zájem člověka o tento kraj již v době kamenné. Nálezy seker z mladší a pozdní doby kamenné dokládají přítomnost člověka již před 6500 lety. Naznačují existenci sídliště prvních zemědělců. Další doklady lidské přítomnosti jsou datovány až do mladší doby bronzové, konkrétně do kultury slezsko-platěnické. Do tohoto období patří nálezy z jeskyně na Vrchách, kde byly objeveny pozůstatky ohniště a zlomky keramických nádob. Artefakty jsou dnes uložené v Muzeu Českého ráje v Turnově. Doklady o osídlení z dalších období pravěku v okolí Kacanov (zatím) chybí, stejně jako nálezy z dob osídlení kraje našimi předky Slovany.

Na selském dvoře v roce 1915

Nejstarší historie Kacanov

Nejstarší písemné zprávy týkající se dnešního katastrálního území Kacanov najdeme v registru skalského zboží z roku 1514. Víme, že tehdy bylo toto území rozděleno mezi dvě rychty (žantovskou a novoveskou). K žantovské náležela Radeč, Chlum pod Mladostovem – dnešní Vrcha patřila k novoveské. V té době hospodařili na Radči čtyři sedláci a ve Vrchách dva.

Během třicetileté války (1618–1648) byla velká část země zpustošená a mnoho usedlostí bylo opuštěno. Díky berní rule je známo, že roku 1654 hospodařili na území dnešní obce čtyři sedláci a dvacet chalupníků na 75,2 ha zemědělské půdy a chovali 63 krav, 21 jalovic a 4 svině. O sto let později podle tereziánského katastru bylo evidováno již 32 hospodářů, 2 krejčí, 1 švec a 1 kadlec. Ve Vrchách byl největší hospodář Jiří Cimbál, obdělával 12,9 ha. Na Radči vlastnil Daniel Studnička 11 ha půdy. V té době také docházelo ke stále většímu zatížení obyvatel robotní povinnosti, kterou vyžadovala od obyvatel jejich hruboskalská vrchnost. Nejvyšší zatížení robotou prožívali kacanovští poddaní kolem roku 1750, kdy vrchnost věnovala zvýšenou pozornost pěstování lnu a konopí na výrobu textilií. Tyto rostliny totiž vyžadují větší péči než jiné plodiny. Roku 1781 zrušil sice císař Josef II. nevolnictví, ale od robotní povinnosti byli poddaní osvobozeni až roku 1848.

Hrad Kavčiny – sídlo lapků a loupežníků?

Hrad, někdy mylně považovaný za pouhé týlové opevnění mnohem většího Valdštejna, vznikl nejspíše v průběhu 14. století. Jeho rozsah a stavební charakter nás opravňují považovat jej za plnohodnotné šlechtické sídlo, nicméně jeho držitelé známi nejsou. Písemné prameny uvádí hrad Kavčiny jen jednou, a to k roku 1440, kdy byl (společně se sousedním Valdštejnem) dobyt a zničen Jetřichem z Miletínka, hejtmanem hradeckého kraje. Důvodem měl být pobyt lapků a loupežníků. Po této události již Kavčiny nebyly nikdy obnoveny. Archeologické nálezy v podobě zlomků keramiky a kachlů datují hrad do průběhu 14. a 15. století. Ke stavbě hradu byla využita úzká skalnatá ostrožna, na vrcholu tvořená trojicí skalních bloků. Bloky byly propojeny dřevěnými mostky. Množství dochovaných umělých prohlubní a zásek umožňuje alespoň přibližnou rekonstrukci podoby hradu, tvořeného hrázděnými obytnými stavbami, sklípky a také věžovitými stavbami s obrannou funkcí. Vlastní jádro hradu je předpokládáno na prostředním a třetím (nejzápadnějším) skalním bloku.

ZAJÍMAVÁ MÍSTA KACANOV A OKOLÍ

Hotel Králíček

Kacanovy byl pro svou malebnost a polohu v centru Českého ráje hojně navštěvovány již od počátku 20. století. Základ pro rozvoj turistiky položil František Lamač v roce 1904, když zde dobudoval turistický penzion. V roce 1907 ho koupil v dražbě sládek a nájemce hruboskalského pivovaru Karel Řezníček ml., který dal hotelu název „ Český Merán“, podle známého letoviska v Itálii a šířil jeho dobrou pověst. Provoz se neomezoval jen na letní měsíce, díky vhodnému terénu zde byli již před válkou ubytováváni četní vyznavači zimních sportů, zejména sáňkování. K nejvýznamnějším hostům českého Meránu patřili Franz Kafka či K. V. Rais. Jeho pobyt v roce 1910 připomíná název nedaleké vyhlídky u hradu Kozlov. Propagaci penzionu zajišťoval majitel Řezníček vydáváním různých turistických publikací a pohlednic. V parku před penzi-

Penzion Český Meran (Králíček) v roce 1920

onem byly při zvláštních příležitostech pořádány koncerty. Válečná léta se do historie penzionu zapsala pobytem oddílů Hitlerjugend. V roce 1945 koupil objekt hoteliér Havelka, který pokračoval v předválečné tradici využití penzionátu pro rozvoj turismu. Jeho plány na celkovou rekonstrukci objektu však zmařil politický vývoj po roce 1948. Hotel byl přesto využíván ke svému účelu až do roku 1990, kdy byl zavřen a deset let pustl. V roce 2001 byl nákladně přestavěn a dnes zde najdete hotel, restauraci a v létě i příjemné venkovní posezení v přilehlém parku.

Franz Kafka v Kacanovech

Franz Kafka (1883–1924) byl pražský spisovatel židovského původu. Jeho německy psané literární dílo je považováno za jedno z nejvýznamnějších a nejvlivnějších v celém 20. století. Kafka značnou část života prožil v Praze, ovšem různá onemocnění jej několikrát přivedla do lázní či jiných rekreačních zařízení. Jedním z cílů Kafkových ozdravných pobytů byl také Turnov, odkud si udělal pěší výlet do Kacanov. Svědectvím této návštěvy je dopis ze září 1918, adresovaný Kafkovu příteli a spolužáku z gymnásia Felixi Weltschovi:

Milý Felixi,

dodatek: v Kacanově u Turnova je jakýsi hotelový penzionát, který tu plakátuje, prosí o přízeň obecenstva atd. Dnes odpoledne jsem tam šel, je to od Turnova hodina cesty, pěkný prostorný dům, obklopený kolem dokola návršími s lesy a loukami, sám nepříliš hluboko, s okny proti jihu. Hotel má nového nájemce, muže, s nímž se dá mluvit, je zřejmě snaživý, zdá se však, že kromě těch vyvěšených plakátů tam nic většího nepodnikl, dům působí dojmem opuštěnosti, lze dostat jen nápoje,

jídlo ne. Vysvětluje to tím, že tam ještě nemá svou ženu, je stále ještě v hostinci, který měl pronajatý dříve, přijde však za čtrnáct dnů, potom bude moci říci podrobnosti o stravování a cenách, tvrdí však už teď, že bude moci Tvou sestru vzít. Je to jistě věc nejistá, kterou bude třeba ještě přesně prošetřit.

Koupaliště

Výstavba koupaliště byla sice zahájena v roce 1967, ovšem plány na rozvoj Kacanov coby turistického cíle vznikly dávno předtím. Skutečnost, že pro budoucnost obce je nezbytné vybudování návštěvnického zázemí, prvně formuloval profesor Weis v roce 1940. O dva roky později bohužel umírá Weis v koncentračním táboře, a jeho plány na výstavbu koupaliště tak na čtvrt století usnuly. Koupaliště samotné bylo dokončeno v roce 1969, o něco později byly dostavěny šatny, záchody a oplocení. Areál zpočátku sloužil především místním, záhy se však stal vyhledávaným cílem i pro výpravy z daleka. Pravidelně zde fungovaly také letní pionýrské tábory. Dnes najdete v areálu koupaliště také bufet, hřiště na volejbal, stůl pro stolní tenis a příjemné posezení. Tábořit zde může až padesátka rekreantů.

Jirošova rychta – Kopicův statek

Vydáte-li se ze středu obce pěšky po modré turistické značce směrem k hradu Valdštejn, po jednom kilometru narazíte na malebné stavení, chalupu čp. 64. Usedlost je známa pod názvem Jirošova rychta či Kopicův statek, a její budovy pochází z roku 1787. Z této chalupy pocházel *František Jiroš (1825–1902)*, vzdělaný a pokrokový člověk, první starosta Kacanov (1849–1885), získal si značných zásluh o rozvoj obce. Za jeho starostování byla postavena roku 1876 škola, na kterou věnoval tisíc zlatých. Podporoval divadlo, sám zakoupil jeviště, které místním ochotníkům půjčoval. Říkával, že divadlo jest živou školou života. Byl spoluzakladatel prvního spolku v obci – Čtenářské besedy, zapůjčoval knihy a časopisy. Přičinil se o stavbu okresní silnice z Kalužníku do Kacanov.

František Jiroš – první starosta obce v letech 1849–1885 a první starosta turnovského okresu 1865–1867. Foto z r. 1855

27. 5. 1865 byl zvolen prvním starostou turnovského okresu, byl jím až do 11. 7. 1873. Později je statek v majetku rodu Kopiců, z nichž se do historie kraje nejvíce zapsal *Vojtěch Kopic (1909–1978)*.

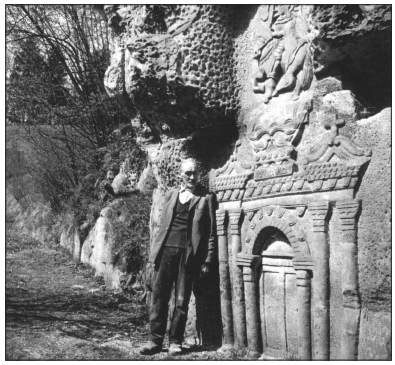

Vojtěch Kopic v roce 1975 (1909–1978)

Na statku pobýval se svou ženou Věrou, rozenou Holubovou, od roku 1932 až do své smrti v roce 1978. Dnes o chalupu pečují jejich dvě dcery s rodinami. Chalupa je kulturní památkou a najdete před ní také sochu sv. Jiří-Drakobijce. Socha pochází z roku 1806, podstavec je o něco mladší. Na něm vidíme čtyři reliéfy: Krista v zahradě Getsemanské, svaté Petronilu a Feliculu, sv. Máří Magdalénu a sv. Annu. Pro svou malebnost je areál Kopicova statku často vyhledáván filmaři.

Vojtěch Kopic a skalní reliéfy

Vojtěch Kopic se narodil 1. dubna 1909 ve Vadíně u Havlíčkova Brodu. Ve svých osmi letech osiřel a poté bydlel u tety v Turnově. Oženil se v roce 1932 a od té doby žil s rodinou na tehdejší Jirošově rychtě, později Kopicově statku. Naučil se číst noty a později se vlastní pílí vypracoval ke hraní při bohoslužbách v kostele. Pravidělně také hrával v kapli na hradě Valdštejně a na Hrubé Skále. Jeho další celoživotní zálibou byla národní historie a také výtvarné umění. Již od čtyřicátých let 20. století tesal Kopic v údolí za chalupou do pískovcových skal reliéfy s tématy z českých dějin, z přírody i Bible. V unikátním přírodní galerii si dodnes můžete prohlédnout jak podoby jednotlivých osobností od sv. Václava po T. G. Masaryka, tak také celé kompoziční výjevy: Horymírův skok z Vyšehradu, Jana Žižku na koni nebo Přemysla Oráče s pluhem a koňmi. Najdete zde i bůžka lásky Amora, sovětského vojáka či perníkovou chaloupku. Pozoruhodným dílem Vojtěcha Kopice je také více než 35 metrů hluboká studna, kterou sám vytesal do skály (a jen účast na bohoslužbě na Hrubé Skále během Hromnic jej uchránila před smrtí závalem). Kopicova rodina také zachránila čtyři vězně z pochodu smrti, které ukryla v jeskyni v lesní úžlabině nedaleko chalupy. Vojtěch Kopic zemřel 25. prosince 1978, jeho manželka jej následovala o sedm let později.

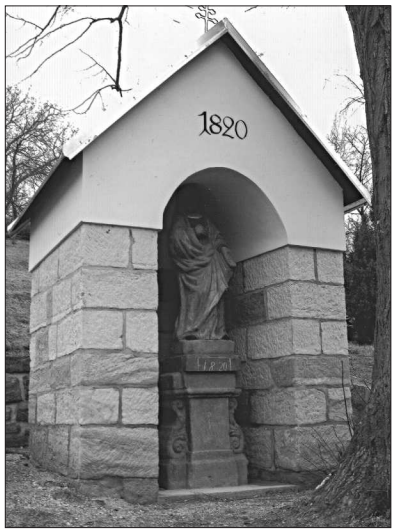

Kaplička se sochou Panny Marie

Kaplička se sochou Panny Marie

U bývalé školy stojí kaplička se sochou Panny Marie, která byla v roce 2003 nákladem 35 000,- Kč nově opravena. Kaplička byla postavena v roce 1820 na památku zjevení Panny Marie důstojnému pánu Strachlinovi, faráři ve Vyskři. Socha byla převezena z Hrubé Skály, kde stávala před vchodem do kostela. K žádosti občanů Vrchů byla v roce 1820 darována obci. Současně byla zřízena svatyňka, kam se v čase potřeby s prosbou obraceli a kde vykonávali společné modlitby. V roce 1888 byla provedena oprava sochy. Dne 21. 10. 1888 o posvěcení chrámu na Vyskři byla za veliké účasti místních

obyvatel i obyvatel okolních obcí slavnostně vysvěcena farářem Stuchlíkem. Procesí, jež bylo za tímto účelem pořádáno, doprovázeli místní hudebníci. Při opravě v roce 2003 byly objeveny paměti, popisující události té doby. Byly uloženy zpět spolu s novým zápisem událostí po roce 1888.

Boží muka se sv. Janem Nepomuckým

V těsné blízkosti hotelu Králíček stojí sloup se sochou sv. Jana Nepomuckého z druhé třetiny 18. stol. Štíhlý sloupek, spočívající na jednoduchém stylobatu, nese jednoduchou korintskou hlavici. Na ní stojí čtverhranná kaplička s lidově ztvárněnými reliéfy: Kristus na kříži s Pannou Marií a sv. Janem Evangelistou, po stranách zprava sv. Kateřina, zleva sv. Dorota a vzadu sv. Barbora. Na kapličce spočívá druhá hlavice korintská, na níž stojí asi 80 cm vysoká socha sv. Jana Nepomuckého. Celková výše sloupu je 455 cm. V roce 2001 byla provedena kompletní oprava památky, kterou uskutečnil ak. sochař Jiří Novák z Hrubé Skály.

Kaplička se sochou sv. Jana Nepomuckého a stavení č. p. 57

Od nepaměti stojí u č. p. 18 kaplička – jednoduchá stavba z cihel s nezaskleným výklenkem. V něm stávala 90 cm vysoká soška sv. Jana Nepomuckého. Nad výklenkem se nacházel dřevěný reliéf ukřižování. O reliéfu už bohužel mluvíme v minulém čase, neboť byl vandaly zničen. Chráněnou památkou je také zemědělská usedlost č. p. 57. Je tvořena patrovým roubeným obytným domem pojizerského typu, který byl v letech 2001–2003 nově postaven podle staré budovy za dohledu pracovníků Národního památkového ústavu.

Zaniklá ves Radeč

Tato osada, která byla od roku 1785 součástí obce Vrcha, zanikla v šedesátých až sedmdesátých letech 19. století. Při sčítání roku 1857 v ní žilo ještě 90 obyvatel v 11 chalupách, ale v roce 1880 už jenom ve 3 domech 18 obyvatel. O 10 let později zůstal pouze jeden objekt, který sloužil jako hájovna. Roku 1821 koupili panství Hrubá Skála Aehrenthalové. Těm se tyto usedlosti uprostřed lesů nelíbily, proto je začali vykupovat se záměrem zřízení obory. Kdo prodal dobrovolně, dostal dobře zaplaceno. Veškerá pole, zahrady a louky osázeli lesem. Hruboskalsko nebylo do té doby vůbec romantické, za jeho dnešní podobu vděčíme právě zásahu Aehrenthalů. Ti zalesňovali holé skály a vytěsnili z těchto míst zemědělskou činnost. Podobný osud postihl i sousední osady Bukovinu a Nouzov. Dnes z této vesnice zbyl pouze jeden dům, který byl až do roku 1972 trvale obydlen, a kaplička se zvonicí. Kaplička byla zbudována roku 1836, nákladem občanů radečských i občanů

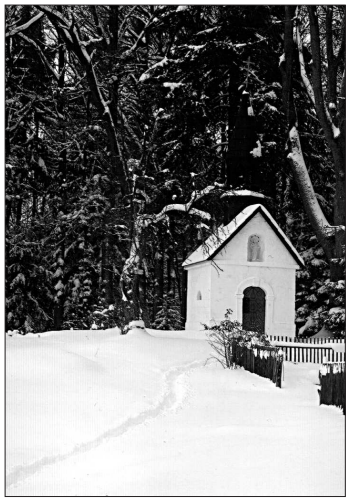

Kaplička na Radči

osad Bukovina a Nouzov. Zvonek na ní nesl letopočet 1837 a za první světové války byl zrekvírován. Kaplička byla postaven z pískovcových štuk, socha sv. Jana Nepomuckého je ve štítovém výklenku, střecha je sedlová, krytá šindelem a ukončená šestibokou věžičkou, v té býval zvon. Každoročně před svátkem sv. Jana Nepomuckého se konalo procesí z Hrubé Skály přes Radeč na Valdštejn.

SPOLKY V OBCI – HISTORIE A SOUČASNOST

Čtenářská beseda Vrcha – Kacanovy

Byl to první spolek, který byl v obci založen, stalo se tak roku 1888. Tento vzdělávací spolek vznikl díky iniciativě řídícího učitele Josefa Václavce a Františka Jiroše. Mimo pravidelné schůze pořádal poučné přednášky, půjčoval knihy a časopisy. V roce 1907 změnil název na Čtenářsko-hospodářskou besedu. O dva roky později byl pořízen secí stroj, který si členové půjčovali. Poslední zmínka o činnosti je z roku 1950.

Z divadelního představení „Pan Johanes a panna Veronika“, 1. června 1941

Spolek divadelních ochotníků Tyl

Divadlo se hrálo poprvé již v roce 1879 na soukromém jevišti Františka Jiroše. Další divadlo bylo nacvičeno roku 1888 při příležitosti založení Čtenářské besedy. Teprve v roce 1894 byl divadelní spolek nazván Tyl. Ročně sehráli průměrně 5 až 6 představení. V roce 1953 se stal spolek součástí Osvětové besedy. Poslední představení se hrálo v polovině šedesátých let. Dnes jsou někteří obyvatelé členy ochotnického spolku Jirásek v sousední Olešnici.

Sokol

Tělocvičná jednota Sokol byla založena usnesením ustavující valné hromady 30. 5. 1920, koncem roku měla již 88 členů. Sokolové se pravidelně zúčastňovali župních sletů, sál v restauraci u Trosberků byl částečně upraven na sokolovnu. Roku 1948 se ještě cvičenci zúčastnili Všesokolského sletu v Praze. V polovině padesátých let činnost ochabla, ale nebyla nikdy přerušena. Nově se Sokol vzchopil na konci šedesátých let a od té doby je aktivní. V současnosti se pravidelně pořádá turnaj dvoučlenných družstev ve stolním tenise. Své místo v kalendáři má dálkový turistický pochod Českým rájem podzimem s kacanovským Sokolem. Každý rok o prázdninách je pořádán fotbalový turnaj v malé kopané.

Sbor dobrovolných hasičů

Byl založen v roce 1923, měl 64 členů. O rok později byla zakoupena ruční čtyřkolová stříkačka, již roku 1925 byla zbudována hasičská zbrojnice. První okrskové cvičení hasiči uspořádali v roce 1927

Předání motorové stříkačky v roce 1942

a zatím poslední bylo roku 2013 u příležitosti 90 let výročí založení. Velkou událostí bylo zakoupení motorové stříkačky roku 1942. Již v roce 1942 vlastnil sbor první automobil. Kroužek mladých požárníku vznikl v roce 1962 a v roce 1983 byla jeho činnost oceněna udělením Čestného uznání ministra vnitra. V posledních dvaceti letech je činnost v podstatě neměnná. Hasiči se zúčastňují okrskových cvičení s dobrými výsledky. Pořádají přátelská posezení v kulturním domě, ples a posvícenskou zábavu. Jezdí na zájezdy, divadelní představení a muzikály.

Spolek Radosti

Je nejmladší v obci, byl založen roku 2009. Funguje jako malá nezisková organizace, pořádá různá společenská a kulturní dění. Většina akcí má za cíl kromě přínosu kultury v našem regionu podporu různých benefičních projektů. Každoročně v květnu pořádá spolek na louce u koupaliště hudební festival „Pro svobodný Tibet“, kterého se zúčastňují známí hudebníci a kapely. Byl zde například Michal Hrůza, kapela Buty a letos Laura a její tygři. Výtěžek je věnován na vzdělání tibetského studenta Rabgyala.

Současnost obce

Po roce 1990 dochází postupně k rozvoji v obci. V roce 1995 došlo k posílení stávajícího vodovodu zbudováním nového vrtu. V letech 2003–2004 byla rozšířena vodovodní síť do zbylých částí obce napojením na vodní zdroj z Turnova. V kulturním domě bylo zbudováno sídlo obecního úřadu a bytové jednotky. Kulturní dům dostal novou střešní krytinu. Byl kompletně zrekonstruován sál, jeviště a jídelna. Vybudova-

Víceúčelové hřiště

la se venkovní zastřešená terasa a provedly se parkové úpravy. Instalovaly se dvě nové autobusové čekárny, dopravní značení a dvě turistické informační tabule, které informují o historii obce. Obnovou prošlo i koupaliště, kde se vybudovalo nové sociální zařízení, opravilo se brouzdaliště a plážové hřiště. Vysadila se okrasná zeleň. Rekonstrukcí prošel i veřejný rozhlas z roku 1951. Bylo rozšířeno veřejné osvětlení a byly položeny asfaltové povrchy na místních komunikacích. Bylo vybudováno víceúčelové hřiště a hřiště pro děti. Byl opraven místní hřbitov, konkrétně kaplička, nová podezdívka u oplocení a chodník. Opravena byla střecha na bývalé škole a vedle stojící socha Panny Marie. Zakoupilo se nové požární vozidlo. Byl vypracován a schválen územní plán, který slouží k dalšímu rozvoji obce.

Není možné vše, co stojí za to vidět v Kacanovech a jejich okolí, popsat pár větami nebo zachytit fotoaparátem. *Přijeďte se sami přesvědčit o kráse krajiny a pohostinnosti obyvatel.*

Jaroslav EGERT – Filip KRÁSNÝ